

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Bc. L. K.**, narozen ...,
bytem O., N. D. 1686/31,
zastoupeného Mgr. Tomášem Krásným, advokátem sídlem 702 00
Ostrava – Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**,
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2018 č. j. MSK 65805/2018, ve věci
přestupků

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 3. 4. 2018 č. j. SMO/165776/18/DSČ/StoP ve věci přestupků podle §

125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Ve vztahu k přestupku uvedenému v odstavci I. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítal, že popis skutku je neurčitý, není z něj zřejmé, jakého jednání se dopustil. Poznamenal, že buď totiž stál v křižovatce, anebo stál 5 m před křižovatkou anebo 5 m za ní. Rozhodně nejsou objektivně možné všechny tři varianty současně. Rozhodnutí tak nemá náležitosti dle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. Dále namítal, že jednání není přestupkem, neboť jeho odpovědnost je z důvodů uvedených v § 24 zákona č. 250/2016 Sb. zcela vyloučena. Od počátku tvrdí, že v daném místě zastavil, jelikož měl akutní zdravotní problém. Doložil i konkrétní potvrzení o absolvování vyšetření u MUDr. J. P. z daného dne i doby, kdy strážnice vypsala oznámení o spáchání přestupku. Ambulance lékařky je na ulici Červeného kříže. V ten den jel kolem budovy bývalého Bauhausu a ucítil silné bušení srdce a začal se potit. Proto neváhal a urychleně navštívil svou kardioložku. Neměl jediný důvod si cokoli vymýšlet. Na lístku akorát vymazal diagnózu, jelikož má za to, že správní orgán nemusí znát jeho zdravotní stav. Pokud správnímu orgánu daná listina nepostačovala, měl jej vyzvat k tomu, aby ji doplnil, případně předložil v čitelnější verzi. Správní orgán neměl vůbec žádný zájem hodnotit věc s obecnými požadavky na objektivitu. Zdůraznil, že pokud má náhlý zdravotní problém, nesmí pokračovat v jízdě. Uvedl-li správní orgán I. stupně, že předmětná křižovatka je rušná a je tam výjezd vozidel hasičského záchranného sboru a stání způsobuje v tomto směru komplikace, pak ze sdělení hasičského záchranného sboru ze dne 9. 10. 2018 plyne, že touto křižovatkou nejsou výjezdy realizovány, pouze výjimečně v případě nutnosti jako náhradní varianta. Žalovaný závěr správního orgánu I. stupně nijak nekorigoval. Žalobce dále uvedl, že důkazní břemeno prokázání viny leží na správních orgánech. Ty musí prokazovat jeho vinu a zjišťovat skutkový stav co neobjektivněji a nejúplněji. Součástí posuzovaného skutkového stavu tedy měla být i jeho zdravotní indispozice, z důvodu které musel vozidlo zastavit. Součástí skutkového stavu jsou totiž i okolnosti vylučující protiprávnost. Správní orgán byl povinen provést řádné a úplné dokazování i k této tvrzené okolnosti. Jelikož mu zdravotní záznam, který doložil, zjevně nestačil, nic mu nebránilo provést další dokazování. Namísto toho ovšem v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že on jako obviněný neunesl důkazní břemeno. Takový postup rozhodně není v souladu se zákonem.
3. Ve vztahu k přestupku uvedenému v odstavci II. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítal nesprávnost zjištěného skutkového stavu. Poznamenal, že kolem dopravního značení IZ 8a – „Zóna zákazu stání“ s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ neprojel. Je vždy na správním orgánu prokázat přestupci vinu. Bylo tedy na správním orgánu, aby prokázal, že vozidlem projel kolem předmětného dopravního značení, čímž se dostal do jeho působnosti. Uvedl-li správní orgán, že neuvěřil jeho tvrzení, že se na dané místo dostal prostředkem MHD a kolem předmětného dopravního značení neprojel, namítal, že správní orgán nemá rozhodovat na základě toho, čemu věří či nikoli, nýbrž na základě toho, co má objektivně za prokázané. Žalobce položil otázku, na základě jakého provedeného důkazu má správní orgán za prokázané, že kolem předmětného dopravního značení projel, na základě jakého provedeného důkazu má za prokázané, odkud jel a kolem kterého značení (umístění) projel a na základě jakého provedeného důkazu má správní orgán za prokázané, že se vůbec taková dopravní značení v trase jeho jízdy nacházela. Nebylo tedy bez dalších pochybností prokázané, že by se

dopustil zaviněného jednání spočívajícího v tom, že stál s vozidlem v místě, kde je to zakázáno dopravním značením, neboť v tomto směru nebyl proveden jediný důkaz. Postaveno najisto je jenom to, že vozidlo na daném místě stálo. Absolutně však není zřejmé, jak a odkud se tam dostalo. Jelikož správní orgán nevěří jeho tvrzení, že do zóny zákazu stání přijel MHD, měl dokazování zaměřit na to, jak tam přijel, v jakém místě a zdali vůbec projel kolem předmětného dopravního značení. Na takové dokazování správní orgán zcela rezignoval. Žalovaný pak takový postup shledal legálním. Oba správní orgány se tak dopustily nezákonnosti a napadené rozhodnutí je tedy vadné.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Ve vztahu k výroku I. uvedl, že žalobce porušil povinnost dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, které stanoví, že na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní, nesmí řidič s vozidlem zastavit. Formulaci výroku považuje žalovaný za dostatečně určitou a srozumitelnou. Bylo prokázáno, že žalobce stál s vozidlem v křižovatce. Co se týče lékařské zprávy, kterou žalobce mimo jiné doložil až dne 10. 4. 2017 k odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalovaný poznamenal, že ve spisu se nachází listina z 24. 10. 2016 bez razítka a podpisu lékaře, z podkladu nelze zjistit, zda se jednalo o akutní ošetření nebo plánovanou kontrolu. Žalovaný se zcela ztotožnil s argumentací správního orgánu I. stupně, že důkazní břemeno v tomto ohledu leží na žalobci. Na správních orgánech neleží důkazní břemeno ohledně prokázání, že žalobce nesplnil podmínky krajní nouze. V případě zdravotních komplikací si žalobce mohl zavolat rychlou záchrannou službu, neboť se nejedná o krajní nouzi, pokud bylo možné nebezpečí odvrátit jinak. Žalovaný dále vyslovil názor, že materiální stránka přestupku byla dostatečně odůvodněna, přičemž správní orgán I. stupně vycházel ze svědecké výpovědi strážnice a z logiky věci je zřejmé, že je obecně rizikové stát nezákonně s vozidlem v blízkosti budovy hasičského záchranného sboru a blokovat provoz. Jedná se o frekventovanou křižovatku, a to i bez ohledu na blízkost hasičského záchranného sboru. Ani vyjádření ze dne 9. 10. 2018, které žalobce předložil mimo jiné až po pravomocném rozhodnutí žalovaného, nemá vliv na výši uložené pokuty, ani naplnění materiálního znaku přestupku. Správní orgán I. stupně při hodnocení materiální stránky přestupku posoudil pouze frekventovanost křižovatky, což je zcela zřejmé z fotografií, a skutečnost, že žalobce ztížil řidičům rozhled do dané křižovatky. Při uložení pokuty pak za přitěžující okolnost hodnotil skutečnost, že se žalobce dopustil dvou přestupků, které jsou vedeny ve společném řízení a v evidenční kartě řidiče má 5 záznamů přestupků, 4 z nich staršího data, proto k nim nepřihlédl. Okolnost, zda je daná ulice užita k výjezdu hasičských vozidel, není ve věci rozhodná a stěžejní.
5. Ve vztahu k přestupku uvedenému v odstavci II. výroku žalovaný zdůraznil, že žalobce verzi, že na místo přijel městskou hromadnou dopravou, uplatnil až v odvolání ze dne 10. 4. 2017. Ve vyjádření k věci ze dne 28. 11. 2016 uvedl zcela jiné skutečnosti. Tvrzení uplatněnému až v odvolání ze dne 10. 4. 2017 nelze přikládat věrohodnost, jako v případě, pokud by uvedenou okolnost žalobce tvrdil spontánně, např. na místě spáchání přestupku nebo by reagoval na výzvu k podání vysvětlení, byť si je žalovaný vědom toho, že v přestupkovém řízení se neuplatní zásada koncentrace řízení. Z úřední činnosti je žalovanému známo, že žalobce má v dané oblasti provozovnu, což sám mimo jiné v řízení opakovaně uvedl a lze těžko uvěřit jeho tvrzení, že by si nebyl vědom, že s vozidlem stál v zóně zákazu stání. Žalovaný nesouhlasí s argumentací žalobce, že by měl vyvracet jeho tvrzení, že se na místo dostal MHD, neboť ve spise je dostatek podkladů, z nichž plyne, že žalobce prokazatelně stál v zóně zákazu stání mimo vyznačená parkoviště, po celou dobu

řízení (až do podání prvního odvolání ve věci) tvrdil zcela jiné okolnosti. Žalovaný uvedl, že v rámci zásady volného hodnocení důkazů nemá povinnost vyvracet veškerá tvrzení žalobce, tím spíše za uvedených podmínek. Má za to, že ve spise se nachází dostatek důkazů, které jsou ve svém souhrnu zcela dostatečné pro závěr, že se žalobce přestupku, který se mu klade za vinu, dopustil. Rovněž bylo vyloučeno, že by na místě probíhalo vyložení a naložení nákladu. K této okolnosti byl proveden výslech strážnice, která uvedenou variantu vyloučila.

6. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správních spisů byly zjištěny následující pro věc významné skutečnosti. Dne 24. 10. 2016 bylo Městskou policií Ostrava pod č. j. SMO/439422/16/MP/Gal sepsáno oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče, v němž je uvedeno, že 24. 10. 2016 v čase minimálně od 13.30 do 13.40 hodin porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky Peugeot, RZ x pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě, na ulici Odboje, křižovatka s ulicí Červeného kříže s předmětným motorovým vozidlem zastavil a stál na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní. Tím se měl blíže nezjištěný řidič dopustit přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupek neoprávněného stání byl zjištěn strážníkem Městské policie Ostravě v době, kdy se u vozidla nenacházela žádná odpovědná osoba, tudíž řidič vozidla v okamžiku zastavení předmětného vozidla nebyl na místě zjištěn. Neoprávněné stání vozidla bylo strážníkem Městské policie Ostrava fotograficky zadokumentováno a fotografie jsou součástí spisové dokumentace. Správní orgán zjistil, že provozovatelem motorového vozidla je žalobce. Následně jej správní orgán vyzval k úhradě určené částky 300 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Určená částka nebyla uhrazena. Žalobce sdělil správnímu orgánu, že onoho dne „byl s akutním zdravotním problémem na kardio ambulanci, tedy nebyl způsobilý k jízdě, vozidlo ihned odstavil tak, aby neohrožovalo a neomezovalo dopravní situaci a podstoupil vyšetření. Ihned, jakmile mu to situace umožnila, vozidlo odstavil z daného místa pryč“.
8. Dne 7. 11. bylo sepsáno oznámení přestupku Městskou policií Ostrava pod č. j. SMO/439426/16/MP/Gal, podle něhož dne 7. 11. 2016 v čase minimálně od 10.39 do 11.05 hodin porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky Peugeot, RZ x pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě na ulici Reální, křižovatka s náměstím Msgre. Šrámka nerespektoval svislé dopravní značení (IZ 8a) – „Zóna zákazu stání“ s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ a v působnosti uvedeného dopravního značení stál mimo vyznačená parkoviště, přičemž nebyly činy úkony, jako je naložení, vyložení nákladu, nastoupení, vystoupení osob, současně s předmětným motorovým vozidlem stál na přilehlém chodníku v místě, kde není stání na chodníku dovoleno příslušnou informativní „provozní“ dopravní značkou, a dále s předmětným motorovým vozidlem zastavil a stál v protisměru jízdy. Tímto se měl blíže nezjištěný řidič dopustit přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V úředním záznamu strážnice H. K. se uvádí,

že přestupek byl zjištěn v době, kdy se u vozidla nenacházela žádná odpovědná osoba, v okolí vozidla se nikdo nezdržoval, nikdo nic nenakládal a také nevykládal, přičemž v něm nebyla viditelně umístěna karta typu O5, O7. Na místě byla pořízena fotodokumentace, která je součástí spisové dokumentace. Jako provozovatel vozidla byl zjištěn žalobce Bc. L. K. Správní orgán jej poté vyzval k úhradě určené částky ve výši 300 Kč ve stanovené lhůtě. Určená částka nebyla uhrazena, žalobce správnímu orgánu sdělil, že daného dne v označené lokalitě prováděl zásobování, tedy přejížděl z jedné své provozovny do druhé. Navrhl proto správnímu orgánu, aby jeho přestupkové jednání vyřešil uložením blokové pokuty ve výši 100 Kč s tím, že je ochoten ji zaplatit správnímu orgánu. Ve věci bylo následně nařízeno jednání na 8. 3. 2017, k němuž se žalobce, ač byl řádně předvolán, nedostavil bez omluvy. U jednání správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, fotodokumentací, plánkem místa spáchání přestupku, výpisem z evidenční karty řidiče, jako podklady dále využil oznámení k zahájení řízení ve věci přestupků, úřední záznamy, výpis z centrálního registru vozidel, výzvu k úhradě oznámení o zahájení řízení, včetně sdělení obvinění. U jednání správní orgán dále vyslechl svědkyně strážnici I. U. a H. K. Zjištění z výpovědí svědkyň jsou uvedena v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tato zjištění jsou správná, a krajský soud proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu v tomto rozsahu. Správní orgán I. stupně následně 6. 4. 2017 vydal rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Dle pokynů žalovaného Magistrát města Ostravy provedl úpravu skutkové věty ve věci přestupku ze dne 7. 11. 2016 a nařídil jednání na 29. 3. 2018. Z protokolu o jednání plyne, že se k jednání dostavil zmocněnec žalobce Mgr. T. K., který ve vztahu k přestupku pod bodem I. odkázal na předchozí vyjádření žalobce a ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku II. uvedl, že obviněný jako řidič předmětného vozidla se nenacházel v účinnosti dopravního značení IZ 8a, neboť s vozidlem pouze přejížděl od obchodního domu Laso do provozovny na Zámecké ulici a v trase jeho jízdy se žádné takové dopravní značení nenacházelo, z čehož dovodil, že není naplněna subjektivní stránka jednání, neboť z jeho jednání nelze dovozovat zavinění v žádné jeho formě. Poukázal na to, že žalobce v rámci odvolání popsal, jak se do oné zóny dostal, tedy nikoliv vozidlem, ale jako osoba cestující prostředkem MHD a že tedy pro něho dopravní značení umístěné na mostě Miloše Sýkory nebylo jakkoli právně závazné, a to, ani pokud by správní orgán obviněnému prokázal, že dané dopravní značení vůbec viděl. Dále přednesl, že pokud se obviněný 7. 11. 2016 pohyboval se svým motorovým vozidlem v popsané trase a následně zaparkoval v místě křižovatky ulice Reální a nám. Msgre. Šrámka, nemohl spáchat přestupek. Dále uvedl, že se správní orgán musí zabývat také tím, zdali byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku, neboť je možné jednání obviněného posoudit toliko jako zastavení vozidla na nezbytný čas k naložení a vyložení nákladu s tím, že obviněný se od svého vozidla vzdálil toliko na 25 minut, neboť společně s přítelkyní stěhovali zboží do jeho provozovny na Zámecké ulici, přičemž nebylo možné z objektivních důvodů (nadměrnosti zboží) toto provést v rychlejším časovém horizontu. Navrhl, aby řízení bylo zastaveno. Správní orgán opětovně provedl důkaz shodnými listinami jako u předchozího jednání a stejně tak využil jako podklady k úvaze dokumenty ze spisu, jak jsou vyjmenovány i v předchozím protokolu o jednání z 8. 3. 2017. Na závěr jednání prohlásil, že byly shromážděny všechny podklady řízení, dokazování bylo ukončeno. Následně správní spis o žádné další listiny nedoplňoval a 3. 4. 2018 vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že I. dne 24. 10. 2016 v čase minimálně od 13.30 do 13.40 hodin v Ostravě na ulici Odboje,

křižovatka s ulicí Červeného kříže jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot, RZ x s předmětným motorovým vozidlem zastavil a stál na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní. Tímto svým jednáním z nedbalosti porušil ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. II. dne 7. 11. 2016 v čase minimálně od 10.39 do 11.05 hodin v Ostravě na ulici Reální, křižovatka s Náměstím Msgre. Šrámka, jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot, RZ x nerespektoval svislé dopravní značení (IZ 8a) – „Zóna zákazu stání“ s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ a v působnosti uvedeného dopravního značení stál mimo vyznačená parkoviště, přičemž nebyly činěny úkony, jako je naložení, vyložení nákladu, nastoupení, vystoupení osob. Tímto jednáním z nedbalosti porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 1.000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

9. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 17. 9. 2018. Odvolání žalobce bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
10. Na dotaz soudu ohledně místa, kde byla pořízena fotografie na č. l. 21 správního spisu, žalovaný sdělil, že se jedná o dopravní značení, které se nachází na křižovatce ulic Zámecká a Nádražní, v blízkosti Hotelu Imperial a Úřadu Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Žalovaný současně předložil plánec zónových značek v centru města Ostravy. Tímto plánkem soud provedl důkaz. Z uvedené orientační mapy vymezených oblastí ve smyslu článku II. odst. 1 Nařízení města č. 12/2016 – dopravní značení IZ 8a – Zóna zákazu stání s platností od 1. 1. 2017 bylo zjištěno, že v mapě je vyznačena oblast zákazu stání a místa, kde se ve vymezené oblasti nachází dopravní značení IZ 8a. Červeným křížkem je pak zakresleno místo, kde se nacházelo vozidlo žalobce. Z mapy zón je zřejmé, že žalobce musel předmětným vozidlem projet kolem některé z dopravních značek IZ 8a ve vymezené oblasti, aby se dostal s vozidlem na místo vyznačené červeným křížkem na mapě na ulici Reální u křižovatky s ulicí Náměstí Msgre. Šrámka.
11. Soud neprovedl důkaz navržený žalobcem, a to sdělením informací k žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 6. 8. 2018 včetně přílohy k tvrzení žalobce, že má za to, že žádná kontrola umístění dopravního značení IZ 8a motorizovanou hlídkou městské policie neprobíhá s tím, že je seznámen se skutečností, že řidiči vozidel byli pokutováni i v období, kdy taková dopravní značka byla z mostu Miloše Sýkory prokazatelně odstraněna. Soud dospěl k závěru, že takovýto důkaz je nadbytečný, neboť skutkový stav byl správními orgány zjištěn provedenými důkazy dostatečně. Nadto se jedná o tvrzení, které žalobce uplatnil až u jednání 12. 2. 2019, nikoli v zákonné lhůtě pro podání žaloby dané § 72 s.r.s., a tedy opožděně.
12. Podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz neplatí v obci na křižovatce tvaru „T“ na protější straně vyúsťující pozemní komunikace.

13. Krajský soud nepřisvědčil žalobní námitce žalobce, že popis skutku ve výroku I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně je neurčitý. Z výroku rozhodnutí Magistrátu města Ostravy vyplývá, že porušení pravidel silničního provozu, konkrétně ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu mající znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, spočívalo v tom, že žalobce dne 24. 10. 2016 v čase minimálně od 13.30 do 13.40 hodin v Ostravě na ulici Odboje, křižovatka s ulicí Červeného kříže, jako řidič motorového vozidla tovární značky Peugeot, RZ x s předmětným motorovým vozidlem zastavil a stál na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní. Vymezením skutku ve výroku rozhodnutí správního orgánu se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku č. j. 1 As 241/2015-41, v němž uvedl, že „v zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku rozhodnutí správního orgánu popsán dostatečně určitě, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem. V tomto smyslu slouží výrok rozhodnutí ústavní hodnotě právní jistoty a je klíčovou normativní částí rozhodnutí. Zároveň je třeba trvat na tom, aby zahrnoval vedle popisu skutku i všechny další okolnosti, které jsou rozhodné pro subsumpci daného skutku pod konkrétní skutkovou podstatu přestupku. Je totiž nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen, což lze zaručit jen konkretizací údajů obsahujících popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popř. i uvedením jiných skutečností, již je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě“. Dle názoru soudu výrok prvostupňového rozhodnutí splňuje uvedená kritéria. Obsahuje jednoznačnou identifikaci místa a času, jakož i vymezení skutku ve spojení se subsumpcí pod příslušnou skutkovou podstatu. Popis skutku je zcela dostačující a vylučuje záměnu s jiným jednáním žalobce, neboť přestupek lze spáchat pouze zastavením a stáním „na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní“. Z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně jasně plyne, že žalobce jakožto řidič předmětného vozidla zastavil nebo stál na křižovatce nebo ve vzdálenosti kratší než 5 m před nebo za hranicí křižovatky, tedy porušil § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Dle názoru soudu z pohledu vymezení skutku ve výroku rozhodnutí správního orgánu není podstatné, zda vozidlo zastavilo nebo stálo na křižovatce nebo ve vzdálenosti kratší než 5 m před nebo za hranicí křižovatky.
14. Souhlasit nelze ani s námitkou žalobce ve vztahu k přestupku uvedenému v odstavci I. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, že jednal v krajní nouzi, jak má na mysli ust. § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle uvedeného zákonného ustanovení přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Pro možnost aplikace institutu krajní nouze vyžaduje zákon o přestupcích odvracení nebezpečí přímo hrozícího zájmu chráněnému zákonem. Jako další podmínky stanovuje zákon o přestupcích proporcionalitu jednání (jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek, než ten, který hrozil) a subsidiaritu jednání (nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak). Uvedené zákonné předpoklady musí být naplněny kumulativně, chybí-li jeden z nich, nelze institut krajní nouze aplikovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 72/2009-50). Správní orgány v řízení o přestupku zkoumají pouze to, zda pachatel svým jednáním

v konkrétním případě naplnil znaky skutkové podstaty určitého přestupku. Okolnostmi vylučujícími protiprávnost daného jednání se zabývají pouze tehdy, pokud se takových okolností konkrétní osoba přímo dovolává nebo pokud by takové okolnosti vyšly v řízení najevo. Dle názoru soudu v dané věci žalobce neprokázal nebezpečí ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) citovaného zákona o přestupcích. Z žalobcem doložené lékařské zprávy neplyne, že by v okamžiku vyšetření, resp. před ním byl ohrožen natolik, aby bylo možno hovořit o nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, přičemž povinnost tvrzení a důkazní tížila žalobce. Nebyla splněna ani podmínka, že nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Za nejpodstatnější soud spatřuje v dané věci tu skutečnost, že nebyla splněna podmínka krajní nouze, a to, že žalobcem tvrzené nebezpečí nebylo možné odvrátit jiným způsobem, než zastavit a ponechat vozidlo stát v křižovatce. Již nenaplnění jedné z podmínek dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích postačuje k vyloučení aplikace institutu krajní nouze. Tvrzení žalobce o krajní nouzi se soudu jeví jako účelové s úmyslem vyhnout se odpovědnosti za přestupkové jednání. Měl-li žalobce akutní zdravotní problém, což ovšem neprokázal, nemohl sám žádným způsobem odvrátit nebezpečí. To mohl učinit pouze odborně školený zdravotní personál, takže adekvátní reakcí by bylo přivolat rychlou záchrannou službu. Správní orgány řádně odůvodnily i naplnění materiální stránky přestupku uvedeného v odstavci I. výroku správního orgánu I. stupně a vzhledem k tomu, že soud se s jejich závěry ztotožňuje, v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů.

15. Krajský soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce vztahující se k přestupku uvedenému v odstavci II. výroku rozhodnutí správního orgánu, že skutkový stav věci nebyl zjištěn správně. Žalobci bylo kladeno za vinu, že nerespektoval dopravní značení IZ 8a – „Zóna zákazu stání“ s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ a v působnosti tohoto značení stál mimo vyznačená parkoviště. Krajský soud zastává názor, že na základě důkazů ve správním řízení provedených a zhodnocených a doplněného dokazování soudem, přičemž po takto doplněném dokazování skutkový stav zjištěný správním orgánem změn nedostál, není co do přijatých právních závěrů pochyb o tom, že přestupek byl žalobcem spáchán. Především provedenými důkazy, a to oznámením přestupku, fotodokumentací, výslechem strážnice městské policie a orientační mapou vymezené oblasti zóny zákazu stání s vyznačeným dopravním značením IZ 8a v této zóně, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce jakožto řidič označeného motorového vozidla nerespektoval uvedené dopravní značení IZ 8a a v působnosti uvedeného dopravního značení stál mimo vyznačená parkoviště a bylo rovněž prokázáno výpovědí svědkyně strážnice K., že nebyly činěny úkony, jako je naložení, vyložení nákladu, nastoupení, vystoupení osob. Citovaný důkaz mapou vymezených oblastí zón zákazu stání zcela jednoznačně prokazuje závěr, že žalobce jako řidič motorového vozidla Peugeot RZ x musel s tímto vozidlem projet kolem některé z dopravních značek IZ 8a, neboť aby se dostal na místo na ulici Reální, kde vozidlo stálo, musel před vjezdem do předmětné zóny minout některé z dopravního značení IZ 8a a pak se vozidlem pohybovat uvnitř této zóny a např. přejíždět z provozovny v obchodním domě Laso do provozovny na ulici Zámecké 3888. Nadto správní orgány zcela přílehavě poznamenaly, že jestliže má žalobce podnikatelské aktivity v dané oblasti, navíc i trvalé bydliště, je nepochybné, že bezpečně ví, že se v dané oblasti nachází předmětné dopravní značení IZ 8a – „Zóna zákazu stání“ s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“. Bylo rovněž bez právního významu zabývat se tvrzením žalobce, že do zóny zákazu stání přijel

prostředkem MHD, neboť ve vztahu k předmětnému přestupkovému jednání je za zjištěného skutkového stavu tato otázka zcela bez právního významu. Soud uzavírá, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a bylo z něho možno vyvodit odpovídající právní závěry. Žalobce se přestupkového jednání uvedeného ve výroku II. rozhodnutí Magistrátu města Ostravy dopustil, správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem, když náležitě zjistily skutkový stav a věc také správně právně posoudily.

16. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými a žalobu proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 05.03.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková, v. r.
samosoudkyně